

Č. 781.

L é k a r n y: Rekurs proti rozhodnutím o propůjčení koncese lékárnické podati jest do 4 neděl u zemského úřadu politického.

(Nález ze dne 22. března 1921 č. 3414.)

V ě c: MgPh. Hugo P. ve Znojmě proti ministerstvu pro veřejné zdravotnictví a tělesnou výchovu v Praze (zast. min. concip. Drem V. Rumlem) stran opožděného podání stížnosti.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím zemské správy politické v Brně ze dne 3. dubna 1920 č. 25449 byla Ph. Mg. Františku T. udělena koncese ke zřízení a samostatnému provozování veřejné lékárny ve Znojmě. Rozhodnutí bylo stěžovatelům jako vlastníkům stávajících již lékáren ve Znojmě doručeno 13. dubna 1920 a podali proti němu u městského úřadu ve Znojmě recurs. Rekurs došel zemskou politickou správou v Brně teprve 15. května 1920, a byl naříkaným rozhodnutím zamítnut z důvodu, že byl dodán úřadu, u kterého měl býti podán, po uplynutí zákonné čtyřnedělní lhůty recursní.

O stížnosti čelící proti rozhodnutí žalovaného úřadu uvážil nejvyšší správní soud toto:

Podle §u 2 zák. ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z. jest rekursy (odvolání), pokud by platné zákony neměly opačného ustanovení, podati u onoho úřadu, který v p r v é i n s t a n c i rozhodnutí učinil, a lhůta činí tam, kde jde o rekursy (odvolání) proti rozhodnutím a opatřením politických zemských úřadů, 4 n e d ě l e ode dne doručení počítajíc. Zákon tento neukládá úřadům za povinnost ani vraceti stranám opravné prostředky, jež omylem u nich podaly, ani starati se o včasné předložení jich instanci, kde měly býti podány, a jest to věcí strany, aby při podávání opravného prostředku volila takovou cestu, by opravný prostředek došel k příslušnému úřadu včas. Nesprávná volba cesty a následky cesty zvolené stíhají výlučně stranu.

Zákon ze dne 18. prosince 1906 č. 5 ř. z. ex 1907 stanoví, že výkon předpisů tohoto zákona přísluší v I. stolici politickým okresním úřadům, ale to platí jen potud, pokud tento zákon neobsahuje jiných ustanovení, nebo pokud nejsou příslušny soudy.

Žádost za koncesi k provozování veřejné lékárny jest ve smyslu §u 46 leg. cit. podati u politického zemského úřadu a tento úřad rozhoduje o žádostech za udělení koncese, jak výslovně předpisuje § 51 leg. cit. Jest tedy v z á l e ž i t o s t e c h, kde jde o propůjčení koncese lékárnické, politický zemský úřad úřadem p r v é s t o l i c e, a u něho jest, hledíc k normě §u 2 zák. ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z., ve lhůtě 4 neděl podati recurs do rozhodnutí o udělení koncese.

Dle úvah výše uvedených bylo to jedině věcí stěžovatelů, aby jejich recurs do rozhodnutí o udělení lékárnické koncese Ph. Mg. Františku T—ovi byl včas dodán zemské politické správě v Brně. Rekurs byl však podán u městského úřadu ve Znojmě a došel k příslušné podací instanci, jak je nesporno, po uplynutí zákonné lhůty recursní.

Za tohoto stavu věci je naříkané rozhodnutí, když zamítá rekurs pro opoždění, v souhlasu se zákonem, a slušelo stížnost pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 782.

Soukromé školy (Slovensko): Podmínky pro obnovu římsko-katolického patronátního gymnasia, které bylo býv. maďarskou vládou potlačeno.

(Nález ze dne 23. března 1921 č. 2811.)

V ě c: Patronát katolického gymnasia v Klášteře pod Zniovem (adv. Franko Kabina z Kláštera pod Zniovem) proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze (zast. min. taj. Drem Ant. Hrazdilem) stran zákazu otevření gymnasium.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Dne 13. října 1919 oznámil Karel V., předseda výboru správy římskokatolického samostatného patronátního gymnasia v Klášteře pod Zniovem, ministerstvu školství a národní osvěty v Praze, že lidové shromáždění římsko-katolického národa slovenského, konané dne 12. října 1919 v Klášteře pod Zniovem, usneslo se jednohlasně oživit samostatné římskokatolické patronátní gymnasium tamtéž, mající právo veřejnosti, a ustavilo výbor k jeho správě pod vedením Karla V. Žádá, aby to bylo vzato na vědomí s tím, že nežádají žádné vládní podpory, nýbrž jen svobody, spravedlnosti a části důchodů církevního panství zniovského.

Zároveň rozeslal Franko K., tvůrce-patron a zakladatel gymnasia toho, tištěné vyzvání, jímž oživení gymnasia uváděl ve známost a vyzýval ke sbírkám ve prospěch ústavu toho. Jeden exemplář poslán byl též kanceláři presidenta republiky.

Dne 19. března 1920 Franko K. oznámil ministru plnomocníku, že na valném shromáždění patronátním téhož dne konaném bylo ustanoveno, že 22. března počne se na onom gymnasiu vyučovati v I. třídě s 35 žáky. Stojíce na stanovisku kontinuity školy, která se na základě stanov dle zák. čl. XLIV. z roku 1868 zřízených a vládou potvrzených utvořila, tvrdí, že toto gymnasium má právo veřejnosti a je oprávněno bez všelikého dalšího oznámení účinkovati, že při platnosti uvedených zákonů nepodléhá žádné námitce ani pochybnosti, že však nicméně chtějíce vyhnouti se všemu nedorozumění, předkládají ministrovi změněné a doplněné stanovy se žádostí, aby je vzal na vědomí s tím, že se správa bude v každém směru přidržovati vyučovacího plánu, který je předepsán všeobecně platným zákonem pro podobné ústavy.

Ministerstvo školství a národní osvěty, jemuž oznámení to bylo úřední cestou sděleno, vydalo pak dne 16. června 1920 pod č. 31070 naříkané rozhodnutí, jímž prohlásilo, že neběře správu o ustavení patronátu na vědomí, neschvaluje jeho stanov, nesvoluje k otevření ústavu a ukládá školskému referátu v Bratislavě, aby požádal županský úřad, aby nedovolil na ústavě vyučovati, dokud nebudou náležitě splněny zákonité podmínky pro utvo-